

الوهیت مسیح (ع)!

از بحثهای گذشته دانسته شد که مسیحی‌ها عیسی (ع) را گاهی پسر خدا خوانده ، و زمانی متحد با خدا شمرده ، و بالاخره او را یکی از خدا - یان سه گانه دانسته اند اینک دنباله بحث:

❖ آیا عیسی خالق است ؟

❖ فداکاری عیسی (ع)

❖ عهد جدید و مسأله فداء

❖ بررسی عقیده فداء

پست پیوسته انسانی و مطالعات فریبگی
رساله علم انسانی

* * *

❖ آیا عیسی خالق است ؟

یکی از مسائلی که در اینجا باید بررسی شود این است که آیا عیسی (ع) در نظر آنان مانند خداوند متعال ، خالق و آفریدگار جهان است ، و بمبارت دیگر : آفریدگار که پدیده های جهان هستی را آفریده ، عیسی نیز در آفرینش آنها با او هم دست بوده ، و در خلقت موجودات با او شرکت داشته است یا نه ؟ بلکه مسیحی‌ها او را در آفرینش جهان شریک خدا نمیدانند ، و فقط او را مانند خداوند شایسته پرستش دانسته و در عبادت او را شریک

خدا قرار میدهند ؟

تا آنجا که نگارنده جستجو کرده تصریحی از مسیحی ها در باره خالقیت عیسی (ع) ندیده بلکه در قاموس کتاب مقدس (۱) فقط خداوند را خالق جمیع موجودات معرفی مینماید .

والیته بسیار بعید بنظر میرسد که عیسویان ، مسیح را خالق و آفریننده بدانند ، با آنکه مشرکین نیز در خلقت موجودات ، برای خدا شریک قائل نیستند و اگر از آنها بپرسی ، آسمانها و زمین را کی آفریده ؟ مسلماً میگویند : خدا (۲)

آری نتیجه عقیده اتحاد خداوند با عیسی (ع) (که در سابق بدان اشاره شد ، و در بطلان آن گفتگو نمودیم) شرکت در همه شئون خداوند خواهد بود ، زیرا بنا بر عقیده اتحاد ، جدائی میان خدا و عیسی (ع) وجود ندارد .

چه فداکاری عیسی (ع)

آنچه از گفته های مسیحی ها استفاده می گردد ، آنها برای هر یک از خدایان سه گانه ، مقام و منصب خاصی معتقدند ؛ خدای پدر را خالق ، و خدای پسر (عیسی - ع) را فادی و فداشونده ؛ و روح القدس را پاک کننده میدانند (۳) .

بنابر این عیسی (ع) در نظر آنان خدای خالق نیست ، بلکه خدای فادی و فداشونده است ، و در توضیح این نظریه میگویند :

آدم ابوالبشر که گرفتار گناه گردید ، گرد و غبار عصیان بردامن فرزندان او نیز نشست ، و بنی آدم نیز بواسطه گناه او ، در پیشگاه خداوند متعال مجرم ، شناخته شده ، مستوجب عذاب ابدی گردیدند ، تا اینکه حضرت عیسی (ع) برای نجات آنان حاضر بغداداکاری گردید و خود را برای کشته شدن آماده ساخت ، تا گناهکاران را از عذاب رهایی بخشد ، بالاخره به دار آویخته شد ؛ و

(۱) ماده : آفرینش و خدا (۲) آیه ۲۴ - سوره لقمان

(۳) در شماره هفتم ، عبارت فاهوس کتاب مقدس را که باین عقیده دلالت

داشت نقل نمودیم .

بافداکاری او گناه آدمیان بخشوده گردید ، از اینرو ، اوست خدای
فادی و نجات دهنده ، و در کتب آنان عنوان خداوند نجات دهنده زیاد چشم
میخورد. در روی جلد کتاب انجیل معمولا می نویسند : انجیل مقدس خداوند
و نجات دهنده مسیحی مسیح (۱)

عهد جدید و مسئله فداء

در کتب عهد جدید در موضوع فداکاری عیسی (ع) و نجات بخشی او آياتی
یافت می شود که از آن جمله است :

۱ - خدای عظیم و نجات دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم * که
خود را در راه ما فدا ساخت . تا ما را از هر ناراستی برهاند (رساله پولس
به تیمس ۲: ۱۴) .

۲ - چنانکه پسرانسان نیامد ، تا مخدوم شود ، بلکه تا خدمت کند ،
دجان خود را در راه بسیاری فدا سازد (متی ۲۰ : ۲۸ و مرقس ۱۰ : ۴۵) .

۳ - زیرا خداوند واحد است ، و در میان خدا و انسان ، يك متوسطی
است یعنی انسانیکه مسیح باشد * که خود را در راه همه فدا داد (رساله
اول پولس به تیموتاؤس ، ۲ : ۵ - ۶)

۴ - لکن الان یکمرتبه در او اخر عالم ظاهر شد ، تا بقربانی خود گناه
را محو سازد (رساله به عبرانیان ۹ : ۲۷) .

۵ - که در روی بسبب خون او فدا به یعنی آموزش گناهان را به اندازه
دولت فیض او یافته ایم (رساله پولس به افسسیان ۱ : ۶) .

اینها بود آياتی از عهد جدید ، دره موضوع فداء مسیح (ع) که در قاموس کتاب
مقدس نیز به آنها استشهد شده است ، ولی آیه های ۳ و ۲ و ۱ هیچ دلالتی بر اینکه
عیسی (ع) برای آموزش گناهان خود را فدا ساخته ندارد زیرا در آیه اول میگوید :
خود را فدا ساخت تا ما را از هر ناراستی برهاند ، ممکن است مقصود این باشد ؛ که
عیسی (ع) خود را فدا ساخت ، تا مردم را بحقیقت و فضیلت بخواند ، و با فداکاری
خود مردم را از گناه و ناراستی برهاند ، همانطور که مسلمین میگویند : حسین
(ع) خون دل خود را در راه خدا داد تا بند گمان خدا را از گمراهی
و نادانی نجات بخشد (۲)

(۱) قاموس کتاب مقدس ماده خدا ، فدا ، آدم ، آموزش و گناه .

(۲) اقتباس از زیارت اربعین : و بذل هر چه تکیه ...

در هر حال رها نیدن از ناراستی غیر از بخشیدن گناهی است که مسیحی‌ها می‌گویند .

و در آیه ۳ و ۲ هیچ ذکری از علت فداکاری عیسی نیست آری از آیه‌های ۴ و ۵ استفاده می‌شود که عیسی (ع) با خون خود گناهان را محو می‌سازد؛ ولی کاملاً روشن نیست، که چگونه فداکاری عیسی (ع) موجب آمرزش گناهان است؟ آیا بنحوشفاعت که يك معنای صحیحی است، و در قرآن مجید عیسی (ع) نیز از شفاعت کنندگان شمرده شده است یا بنحودیگر؟ در هر صورت این آیات به موضوع فداء به تفصیلی که نقل شد، دلالتی ندارد و بعبارت دیگر عقیده به فداء، با آن شرح و بسطش، از کتب عهدین دلیلی ندارد .

تبررسی عقیده فداء

صرف نظر از اینکه حضرت آدم (ع) پینه‌براست، و پیامبران از گناه‌منزه می‌باشند و قطع نظر از اینکه موضوع به‌دار آویخته شدن عیسی (ع) از نظر قرآن مجید بی‌پایه است اساساً معقول نیست آدم گناه کند، و فرزندانش تا آخر دنیا بشومی آن گناه مجرم شناخته شده، مستوجب عذاب ابدی گردند، آیا شما خردمندان حاضرید شما را مجرم خطاب کنند و کیفر دهند بسبب جنایتی که پدر بزرگ شما خدای ناخواسته صدسال پیش مرتکب گردیده؟ و اگر حاضر نیستید، چگونه می‌توان شمارا بجرمی که در هزاران سال پیش از پدر شما آدم سرزده مجرم بخوانند، و کیفر دهند؟ و اگر عقل شما چنین سخنی را نمی‌پذیرد، باید گفت: گناه هر کسی در نظر عقل مستقیماً با خود او ارتباط داشته، و دامنگیر دیگری نخواهد شد پس سرایت گناه آدم در فرزندان، که شالوده عقیده فداء مسیح را تشکیل می‌دهد اساسی ندارد .

علاوه بر اینکه ذنب لایغفر گناه نا بخشودنی، آدم که در فرزندان او نیز سرایت کرد، چگونه ممکن است با فداکاری مسیح (ع) بخشوده شود؟! آیا ممکن است گناه کسی با بندگی شخص دیگری محو شود؟ مگر نه این است که خوبی یا بدی عمل هر کسی به خودش ارتباط دارد .

گذشته از اینکه قبل از عیسی (ع) پیامبران بزرگی مانند نوح و ابراهیم (ع) و موسی (ع) آمدند و هر کدام بنوبه خود در راه تربیت بشر خدماتی نموده و در نهجائی در راه هدایت مردم تحمل کردند، که کمتر از فداء عیسی نبود، چطور شده که خدمات آنها نتوانست کفاره گناه فرزندان آدم شود و آنها را از گناه رهایی بخشد؟